

til har været. Dersom det ikke er Tilfældet, saa maae De troe, mine Herrer, at vi komme ind i et overordentlig vanskeligt Forhold, thi det er virkelig ikke saa let en Sag, som den ærebe Indenrigsminister troer. Opkrævningen af Havneavgifterne vil, naar den gaaer bort fra Toldvæsenet, være et af de allervanskeligste Arbejder, man kunde overdrage Communens Borgere at besørge, og jeg troer endog, at det vilde være saagodt som udsørligt at foretage den. Selv i smaa Havne ere Bilagene til en saadan Oppebørsel flere Tusind Stykker; de følge nu med Bilagene til Toldoppebørslerne. Ved Anmeldelser fra Kjøbmænd og Skippere gaae disse for Toldvæsenets Vedkommende sammen med dem for Havnevæsenets Vedkommende, og, skal der skee en Sondring heri, saaledes at Havneavgifterne og alle de Bilag, der høre hertil, skulle danne et Hele for sig, som vedkommende Oppebørselsbetjente altsaa skulde gaae efter, saa troer jeg, at Byen vil komme til at udrede en meget betydelig Udgift til Oppebørselen. Jeg gjentager derfor, at jeg gjerne vil vide, om Meningen er, naar der Intet siges i denne Lov, at det saa bliver ved den hidtilværende Oppebørselsmaade.

L. C. Larsen: Med Hensyn til, hvad den høitærede Indenrigsminister bemærkede, maa jeg udtale, at jeg ikke har opfattet denne Lov saaledes, at den forandrer Borgermesterens hidtilværende Stilling, nemlig forsaavidt det har været Magistratens Pligt at forberede Sagerne og at udføre dem, naar der ikke er bestemt andre Maader, hvorpaa de skulle udføres. Er der imidlertid foregaaet en saadan Forandring, at Borgermesteren aldeles ikke skal have Noget at gjøre enten med at forberede eller med at udføre Communens Sager, har jeg ikke opfattet Lovforlaget rigtigt, og jeg maa da erkjende, at Meget taler for den høitagtede Indenrigsministers Forslag, men i saa Fald veed jeg virkelig ikke, hvorfor Borgermesteren oppebærer sin Løn.

Morf: Det ærebe Medlem her ligeoverfor drog mig saa stærkt frem, forbi jeg gjorde en lille Afbrydelse i hans Foredrag, Noget, som jeg ganske vist erkjender var en Uregelmæssig-

hed, men som jeg haaber, det ærebe Medlem saameget snarere vil tilgive, som han langfra kan sige sig fri for jevnlig at gjøre det Samme. Det ærebe Medlem meente, at det var ganske uden Exempel, at Ministeren eller en Overautoritet overhovedet efter den hidtilværende Ordning kunde paalægge Havnecommissionen at udføre Arbejder, og at altsaa det, som nu kom ind i Loven, skulde være at give Ministeren en større Magt. (Hage: Det er en Misforstaaelse.) Ja, nu afbryder det ærebe Medlem selv mig; det er virkelig ikke saa ganske let altid at holde sig ganske fri for den Feil. Jeg troer derimod, at den ærebe Minister har Ret, naar han har pointeret, at det, som der steer ved hans Forandring, er alene det, at Ministeren kommer i samme Forhold til Byraadet, som han hidtil har staaet til Havnecommissionen, og dette anseer jeg for et saa stort Fremskridt, at jeg for mit Vedkommende vil nøies dermed, og jeg glæder mig over, at Udvalget i sin Heelhed har været villig til at tage imod dette Fremskridt fremfor at sætte Sagen paa Spidsen og ville fordre en ligesaa stor Selvstændighed med Hensyn til Havnene, som man opnaaer i andre kommunale Anliggender. Ministeren har virkelig udøvet en Myndighed til at paalægge Havnene at gjøre Arbejder, ja, jeg har endog kjendt Tilfælde, hvor det ikke engang har været Ministeriet, men en local Overautoritet, der i saa Henseende ligefrem har givet Havnecommissionen Paalæg om at udføre et Arbejde. Naar dette har kunnet skee tidligere, saa kan jeg ikke indsee, at man bør forse sig saa forsærdelig over, naar man siger, at det ogsaa kan skee i Fremtiden, med den Forskjel, at det bliver Byraadet, som bliver den locale Autoritet istedetfor Havneraadet. Jeg for mit Vedkommende lægger saamegen Vægt paa, at denne vigtige Lov, med hvilken jeg i dens Heelhed er meget vel tilfreds, skal komme ud, at jeg i alle Punkter, hvor det er mig muligt, vil berede den en let Passage paa andre Stadier.

Indenrigsministeren: Dengang vi for ikke meget længe siden her vedtog Lovforlaget om Amtsrådernes Styrelse af de kommunale Anliggender, blev der ikke fra nogen Side reist nogen Tvivl om, paa hvilken Maade Am-